

Norges Geologiske Undersøkelser

Bergarkiv-

Rapport nr.: 4484

RAPPORT

fra

schoelittundersøkelser i Kolavik 25/8 - 26/3 1967

av

August L. Nissen

I forbindelse med mitt arbeid med scheelittforekomstene i Mosjøenområdet foretok jeg i vinter en undersøkelse med UV lampe av en del prøver fra gullforekomstene i Kolavik, Lindal. De fleste prøvene var innsamlet i 1961 av M. Gustavson, mens et par var fra malmsamlingen.

Flere av prøvene viste seg å inneholde scheelitt (påvist ved røptgen). Telling av et tynnslip av en arsenkisprøve viste følgende forhold:

Arsenkis	84 %
kvarts	11 %
scheelitt	5 %

Videre kan nevnes at scheelitt ble påvist i en arsenkisprøve fra malmsamlingen, fra en lokalitet 1 km S for Hongbarstad, Lande, N-siden av Tosenfjorden.

I sommer foretok jeg derfor en to dagers tur til Kolavik. Undersøkelsene ble ikke så omfattende som planlagt på grunn av teknisk svikt hos UV lampen, men det ble imidlertid påvist en tydelig scheelitt-mineralisering i en kvartsittbreksje foruten i arsenkisgygranitt.

I kvartsittbreksjen fantes scheelitten i en sone på ca. 6 m enten som små korn, eller tynne striper langs lagplanet opptil 10 cm lange.

I arsenkisen og en lys granitt med kvartesslirer opptrer scheelitten i avrundete eller skarpkantede korn.

For kort tid siden foretok jeg også sammen med J. Gust en undersøkelse av borkjernene fra Kolavik. I disse ble det påvist scheelittmineralisering flere steder.

Likedan som ved Mosjøen, har scheelitten i Kolavik en kraftig blåvitt fluoresens, hvilket tyder på at den er fri for molybden.

Mens scheelitten ved Mosjøen kun er påvist i en skarnførende dolomitt, er den i Kolavik enda ikke funnet i karbonatbergartene.

Videre kan nevnes at spektrografisk undersøkelse viser spor av yttrium (anslagsvis 0.02-0.05 %) og ytterbium (anslagsvis 0.001 %) i Kolavikscheelitten, mens disse elementer ikke er blitt påvist i prøvene fra Mosjøen.

3 GEOLOGISKE UNDERSØKELSE

Den foreløpige konklusjon er at schistitten i Kolavik synes å være av metasomatisk opprinnelse med nær tilknytning til dannelsen av granittene i området. Som nevnt tidligere av M. Gustavson i rapport av 8/10 1969, synes forekomsten å være så interessant at en grundigere undersøkelse av de gullførende arsonkioforekomstene i Bindalen bør overveies. Denne burde også innbefatte Svenningdalsgruvene. Til en slik undersøkelse kreves et mere driftssikkert UV utstyr enn det jeg disponerte. Slikt utstyr finnes imidlertid allerede ved geologisk avdeling.

Tondheim, 1. november 1969.

AN

August L. Nissen.